

La tribuna

Benvingut mister Marshall

Una breu crònica d'un temps i d'un país sotmès al desgovern

SANDRA
Cano

He articulat la meua opinió d'avui a partir d'un resum de set titulars que he recollit les darreres setmanes en mitjans de comunicació de la premsa escrita.

Són els següents:

1) Govern considera «d'extrema urgència» un avenç de fons de 778.000 euros per a la Fundació Cimera Iberoamericana.

2) Afers Exteriors considera que el volum de feina que genera la Cimera Iberoamericana justifica tenir un ambaixador.

3) Set persones integren el departament que ha de coordinar els continguts i els aspectes polítics del fòrum iberoamericà.

Hem sabut així que la nostra diplomàcia ha nomenat un ambaixador andorrà a ple temps amb residència al Principat!

Busco al diccionari el significat d'ambaixador/a. Hi trobo la definició següent:

«Persona autoritzada oficialment per representar, de manera permanent, el govern del seu país davant d'un estat estranger.»

Busco també la definició d'ambaixador extraordinari i plenipotenciari. Hi trobo l'explicació següent: «és el cap d'una missió diplomàtica o ambaixada. Funcionari diplomàtic de primera classe, amb Missió permanent a prop d'un altre Govern, representant de l'Estat sobirà que li envia i, a més, de la persona del seu Cap d'Estat. Antigament, es designava així aquells ambaixadors no residents en missions temporals per diferenciar-los dels ambaixadors normals, permanents. Aquesta apel·lació va provocar discòrdies amb aquests últims per les connotacions negatives del terme, que suggerien un rang inferior, per la qual cosa es va estendre aquesta denominació a tots els ambaixadors.»

Això és el que diu el diccionari, per definir la paraula ambaixador. Tanmateix el govern fa la seva interpretació segons li convé. Segons paraules oficials «donades les necessitats de la Secretaria Pro Tempore andorrana considerant el que estipula l'article 60 de la Llei del servei d'acció exterior, s'ha optat per designar un ambaixador en missió especial per exercir les funcions de coordinador nacional d'Andorra durant el període durant el qual Andorra presideixi la Conferència»

Mentre els titulars de premsa d'aquest mes de novembre parlen de la preocupant realitat econòmica i social que viuen moltes persones al Principat, es demana un crèdit extraordinari per una cimera, la finalitat de la qual la gent no entén.

Amb una preocupant realitat econòmica i social que viuen moltes persones al Principat, es demana un crèdit extraordinari per una cimera

Del que sí que s'adona la ciutadania és que no serà pas la profusió d'estades oficials iberoamericanes que els solucionarà els seus problemes.

4) Govern considera un greuge comparatiu indemnitzar les víctimes de violència de gènere.

Les dones maltractades que s'apavilin si els maltractadors no tenen per pagar o més aviat no volen pagar. En parlaran a la cimera?

5) Hi ha un 13% de la població en risc de pobresa malgrat l'alt nivell de vida que aparentment hi ha al

Principat.

Ben segur en la cimera del préstec extraordinari ens diran com es fa perquè el percentatge millori.

Ja podem descansar tranquils que amb l'ambaixador andorrà ja està el tema agafant color.

6) I el 51,3% de la població que arriba amb dificultats a final de mes que no s'angoixin que ja s'ha demanat un crèdit extraordinari de 775.000 € per la cimera.

Si «El Sindicat de l'Ensenyament Públic (SEP) considera que man-

quen polítiques socials encaminades a reduir la pobresa i les desigualtats» no cal escoltar al de casa, ja ens ho diran els de fora.

Les famílies que no tinguin recursos suficients que els permetin afrontar una despesa extraordinària, de moment que s'esperin i la calefacció, si algú no la pot pagar, no és urgent. Ara estem de cimera.

7) El Copríncep afirma que l'informe d'estadística posa en relleu la situació de pobresa de part de la ciutadania «em preocupa» diu el Copríncep.

El Copríncep Vives lamenta que «les pensions són precàries pel nivell de vida que tenim a Andorra».

Ho diu el bisbe! Ho diran a la cimera?

Aquesta és una breu crònica d'un temps i d'un país, Andorra. Una crònica que és, que ningú es senti ofès, llastimosa i fins a cert punt denigrant pel país. No ho diem amb cap mala intenció.

Probablement el problema deu ser nostre, dels progressistes, que tenim la pell massa fina, o la sensibilitat social a flor de pell.

És evident que aquest govern no ens deixarà de sorprendre amb la seva creativitat, amb les iniciatives tan punteres que proposa. Ens apunten a les cimeres per ser presents al cor del món.

En relació a la cimera, per més voltes que li donem, hem de confessar que els progressistes no podríem proposar res de millor... Han superat 775.000 vegades totes les expectatives. Ens han deixat bocabadats.

Al capdavant 775.000€ és «calderilla». No gosaríem pas, els progressistes, proposar revertir-los en serveis per a les persones. Si ho féssim ens dirien que som massa radicals.

Tanmateix és prou evident que el cost final d'aquesta cimera el pagarem totes i tots i dubtem que només amb un préstec extraordinari en tinguin prou.

Això sí, en algun moment podrem aixecar el cap: acabarem sortint en algun llibre de «rècords» dels despropòsits. ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP